

Emil Miklavčič

TORZO

Nenadoma prileti sekira
in razkolje nebo.
Enakost polovic ni nujnost.
V razpoko pade zvezda;
v mehko dlan otroka seže sij.
Razklani mesec dolbe pot čez svod.
Podivjani veter
veselo meče pesek v oči.

HREPENENJE

Vse se stika v neskončno širok trikotnik.
Teci na levo,
na desno. 5
Na koncu nimaš nog,
da bi postal v križišču:
zadržal večnost v trenutek.
Pijan izgubiš,
kar si iskal
in spet neskončno ozek širi se trikotnik.

STISKA

Pot ti zapre pošast.
Postaneš, da bi jo obšel.
Misliš, da boš razvozlal uganko
in se rešil Oidipa.
Sedeš in počakaš,
da pošast zaspí.
Naprej bežiš z uklenjenimi nogami,
ruto čez oči.

*